

2. Декларація про державний суверенітет України // Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1990, №31, ст.429.
3. Конституція України.-К.: Феміна, 1996 – 64 с.
4. Кримінальний Кодекс України. - Х.: Одиссей, 2008 – 288с.

Їжаченко О.

(наук. кер. – ст. викл. Бездітько Б. М.)

студентка V курсу природничого факультету

Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

Права та обов'язки батьків і дітей

Сім'я є суспільним осередком і найважливішою її функцією є продовження людського роду. Виконання цієї функції є надзвичайно важливим і для кожної людини, і для всього суспільства. Для людини, яка є батьком чи матір'ю дитини, властиві опіка над своїми дітьми і передача набутого позитивного життєвого досвіду, орієнтування у виборі вірного життєвого шляху. Взаємна турбота батьків і дітей була врегульована тривалий час нормами моралі та звичаєвим правом.

Із виникненням держави під ці відносини підводяться норми права, які закріплюються у різних за юридичною силою нормативних актах.

Найвищою юридичною силою в системі законодавства України наділена Конституція України і саме вона визначає, що сім'я, дитинство, материнство і батьківство охороняються державою.

В статті 52 Конституції України встановлено, що діти рівні у своїх правах незалежно від походження, а також від того, народжені вони у шлюбі чи поза ним.

Нормативним актом, що розвиває конституційні положення про сім'ю, материнство і батьківство є Сімейний кодекс України. Цей Кодекс визначає комплекс взаємних прав та обов'язків батьків і їх дітей, що мають майновий і особистий характер.

Серед особистих прав та обов'язків батьків щодо своїх дітей можемо вказати на обов'язок батьків забрати свою дитину з пологового будинку або іншого закладу охорони здоров'я, зареєструвати народження дитини і її розвивати, виховувати та захищати.

За загальним правилом, що визначене статтею 180 Сімейного кодексу України, батьки зобов'язані утримувати свою дитину до досягнення нею повноліття. Повнолітня дочка, син зобов'язані утримувати батьків, які є непрацездатними і потребують матеріальної допомоги (таке правило визначене у статті 202 Сімейного кодексу України).

Оскільки честь і гідність людини визначені Конституцією України найвищою соціальною цінністю, то відповідно до вимог Сімейного кодексу України батьки не мають права вдаватися до будь-яких видів експлуатації своєї дитини, їм забороняється застосування фізичних покарань та інших покарань, що принижують людську гідність дитини.

Здійснення батьками своїх прав не може суперечити інтересам їхньої дитини, а відмова батьків від своєї дитини є неправозгідною та такою, що суперечить моральним засадам суспільства.

Отже, держава Україна визначила сімейні відносини як суспільно важливі і сформувала для них правову оболонку у формі взаємних прав та обов'язків батьків і дітей.

Крім цього держава визначила, що сім'я як суспільний осередок, дитинство, материнство і батьківство знаходяться під її охороною.

Література:

1. Конституція України.-К.:Феміна,1996-64с.
2. Сімейний кодекс України. - К.: Вид-во Либідь,2013.-215с.